

Nebezpečí na internetu

Ze všech stran slyšíme o nebezpečí, které na nás číhá na internetu, nebo abychom neposílali osobní údaje někomu, koho neznáme. Ale když se objeví nějaká situace, kde by nás mělo napadnout a vzpomenout si na nebezpečí, o kterých slycháme, tak v tu chvíli nám nedojdou následky, že se to může stát právě nám. Chtěla bych Vám říct příběh jedné mé kamarádky Jany.

Jednou se seznámila na internetu s jedním klukem. Jmenoval se třeba Patrik a bylo mu 18 let a moje kamarádka Jana. Každý den si psali. Když přišla domů hned si sedla k počítači a psala a psala a psala. Skoro mě mrzelo, že už na mě nemá čas jako dřív. Líbilo se jí, že je o tři roky starší než ona a tím i zkušenější. Povídali si snad o všem. Postupně se dozvídali, že jsou oba ze stejného města, že mají společné zájmy, že poslouchají stejnou muziku. Asi po dvou týdnech to začalo být rodičům podezřelé, že nedělá nic jiného, než sedí u počítače a jen si s někým píše. Začali se vyptávat. Táta jí začal poučovat o tom, že si nemá psát s cizími lidmi, že je to velmi nebezpečné a nikdy neví, jaký pedofil či psychopat se může vydávat za hodného a milého chlapce. V tu chvíli jí tátovo kázání nepřipadalo, vůbec důležité. Když už měli i své fotky a znali o sobě pomalu vše, nabídl jí, že by se mohli někde sejít. Samozřejmě zvědavá a natěšená, souhlasila. Dohodli si den, místo a čas. Ze začátku měla obavy, a vzpomněla si na to, co by se mohlo stát. Ale pak si řekla, že to přece nemůže být někdo zlý, vždyť je tak slušný a hodný, byl prostě dokonalý! Poprosila mě, abych šla s ní, a pozorovala je jen z dálky.

Přišel den D. Od rána byla strašlivě nervózní. Nevěděla, co si má vzít na sebe, co si udělat s vlasy, jak se namalovat. Pomalu jsme vyrazily od nich z domu. Když jsme se blížili k místu setkání, zůstala jsem sedět opodál. Neměla se čeho bát. Za chvíli se objevil kluk a byl to Patrik, byl ještě hezčí než na fotce. Přinesl jí krásného plyšového medvěda. Vysoký, blondák, modré oči. Prostě kluk jejích snů. Chvilku seděli, pak jí nabídl, jestli by se nešli projít. „Proč ne“ řekla. Nenápadně mi naznačila, ať za nimi nechodím, ale já zvědavá, jsem je sledovala dál, aniž by o mně oba věděli. Šli do parku. Sedli si na lavičku a povídali. Po chvilce se jí začal zdát divný. Začal používat víc vulgárních slov než by na prvním rande čekala. Jeho vulgarita se stupňovala. Začínalo se pomalu stmívat. Bylo asi 19 hodin a začala jí být trochu zima. Tak se tedy přiblížil blíž. Objal jí. Přišlo jí to moc rychlé, ale nebránila se. Po chvíli objímání řekla, že už je pozdě, že se musí vrátit domů. Zvedla se, ale při tom ji dost surově chytil za ruku a stáhl ji k sobě a začal líbat. Rval z ní mikinu. Nelíbilo se jí to. Na první rande je to až moc, vždyť jí je teprve 15. Řekla, ať toho nechá! Nedal se zastavit. Pořád pokračoval! Odrhávala ho od sebe, ale měl větší sílu. Začala křičet. V duchu si říkala, proč mi řekla, ať za nimi nechodím. Vyčítala si to. Najednou jsem se objevila. Rychlým krokem jsem se blížila k nim. Když Patrik zaregistroval, že někdo jde, okamžitě toho nechal, zvedl se a řekl „, mě šlo jenom o to jedno“ a odešel. Začala brečet. Oblékla na sebe servanou mikinu s potrhaným tíčkem.

Byl to náš zatím nejhorší zážitek a dlouho nám to leželo v hlavě. Obě jsme pochopily, že nebudeme brát kázání rodičů na lehkou váhu. V dnešní době nemůžete věřit nikomu.

Simona Nosková [redacted] ZŠ Prokopa Holého, Louny (14 let)